

Izhaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto K 4.— za pol leta „ 2.— za četrlet „ 1.—

Naročnina se pošilja upravništvu v tiskarni sv. Cirila, koroške ulice hšt. 5. List se pošilja do odpovedi.

Deležniki katol. tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

SLOVENSKI

GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Posamezni listi dobé se v tiskarni in pri gospodu Novak-u na velikem trgu po 10 h.

Rokopisi se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo.

Za oznanila se plačuje od navadne vrstice, če se natisne enkrat, po 15 h, dvakrat 25 h, trikrat 35 h.

Inserati se sprejemajo do srede popoludne.

Stev. 37.

V Mariboru, dne 13. septembra 1900.

Tečaj XXXIV.

Nove volitve.

Dne 8. s. m. se je objavil cesarjev odlok, s katerim se poslanska zbornica državnega zbora razpusti in zaukažejo nove volitve. Isti dan se je posvetoval ministerski svet o novih volitvah za državni zbor. Sklenilo se je, da se bodo nove volitve vršile v posameznih kronovinah mej 2. in 15. januarijem prihodnjega leta.

Nove volitve za državni zbor stoje torej pred durmi. Nam Slovencem se je treba pošteno pripraviti na nje, da bodo izpale sijajno. Kjerkoli se nahaja torej dvomljiv kraj, naj našinci obrnejo nanj vso pozornost ter takoj že zdaj razprostrejo čeznj svoje agitacijske mreže. Naj se opusti na naši strani stari greh, da se vse stori še le isti večer pred volitvami.

Kar se kandidatov tiče, mislimo, da ostanejo vsi dosedanji poslanci. Če pa bi se to kje ne dogodilo, ako bi poslanec ne hotel več kandidirati ali pa volilci poslanca ne več voliti, naj se o morebitnih kandidatih ne ugiba v javnosti, ampak naj se zaupniki pogovorijo med seboj. Ljudstvo se s tem samo bega. Kadar so se zaupniki zjedini, potem šele naj stopijo s kandidatom pred javnost.

Glede kakovosti kandidatov za državni zbor, je naše stališče znano. Kandidat mora biti sposoben in pripravljen, braniti v javnosti in pred vsem seveda v državnem zboru načela katoliške cerkve, delati radikalno in vstrajno za naše narodne pravice, ter se potegovati za zboljšanje blagostanja našega de-

lavca, kmeta, obrtnika itd. Vse za našo sveto vero in vse za napredek našega ljudstva v narodnem, prosvetnem in gmotnem oziru, te točke mora imeti vsak kandidat v svojem programu, sicer zadene pri nas ob najodločnejši upor.

Ker imamo Slovenci malo poslancev, mora biti pri nas v državnem zboru vsak poslanec uporabljiv. Ni torej dovolj, ako je kandidat gladek govornik, ampak imeti mora tudi znanosti dovolj, da ga lahko volijo v državnem zboru v različne odseke, in da tam ni ničla, ampak da se upa in zna tudi kaj povedati. Na to smo mi Slovenci dosedaj le malo gledali.

Ali naj naši poslanci stopijo v prihodnjem državnem zboru v opozicijo ali v vladno stranko? O tem določno govoriti, še je sedaj prezgodaj. A nekaj nam vendar že morajo obljubiti naši kandidatje. Ako bodo v vladi sedeli liberalci, slovanzožrci, nasprotniki socialnega dela, potem se ne smejo dolgo obnavljati, ampak stopiti morajo v strogo opozicijo. Mevžarenje nič ne pomaga našemu ljudstvu, ampak ga politično demoralizuje.

O opoziciji naših poslancev moramo pa še nekaj povedati. Ako stopijo naši poslanci v opozicijo, potem volilci morajo vedeti, da poslanec marsikaterih reči že celo ni mogoče doseči. Ko so na pr. zadnjič odločno nastopili proti nemškemu pravosodnemu ministru Kindingerju, napadali so se naši poslanci po kranjskih časnikih, da za naša sodišča ne izposlujejo slovenskih uradnikov. To je bilo neumestno očitanje.

Po nekaterih krajih se bodo gotovo vsiljevali zopet nemškutarski kandidati! Te naj naše ljudstvo nažene in spodi. Nemški in nemškutarski poslanci so ravno krivi, da se v zadnjem državnem zboru ni nič delalo. Kričali so, razbijali in divjali, da je bilo vsako delo nemogoče. In take ljudi naj voli naš kmet, naš delavec? Ako hoče pomoči, nikdar ne! Pač pa je naša dolžnost, da zaigramo, ako le mogoče, tudi po naših mestih in trgih izvolitev nemških poslancev. Francelj Girstmayer, dr. Pommer in dr. Volfhardt so bili izmed najhujših v obstrukciji. Ako hočemo, da bo prihodnji državni zbor delal, moramo take poslance odstraniti.

Slovenem kličemo: Takoj previdno, a pogumno v volilni boj!

Slomšekova slavnost v Ljutomeru.

Po svojem sijajnem, veličastnem in nekajenem razvoju je Slomšekova slavnost v Ljutomeru brezdvomno prekosila ono na Ponikvi. Tudi udeležba ni mnogo zaostala za Ponikvo, bilo je blizu 6000 slaviteljev, le Ponikva kot rojstni kraj in zastopstvo vseh slovenskih dežela in slovanskih narodov je dalo ponkovski slavnosti poseben pomen.

Ob poldne je bilo že vse polno ljudstva v Ljutomeru. Celo Murško polje, Slovenske gorice od Središča gor do Sv. Trojice so bile zastopane. Voz za vozom, procesija za procesijo je prihajala v Ljutomer. Raz slovenske hiše v trgu so plapolale slovenske in druge zastave. Tudi raz Severovo hišo je visela

Listek.

Zapiski zblaznelega.

Ruski spisal N. V. Gogol; prevedel J. Starogorski.
Dne 4. oktobra.

Danes je sredo in zato sem bil v kabinetu našega direktorja. Prišel sem navlašč malo ranje, se vsedel in prirezal vsa peresa. Naš direktor mora biti zelo pameten človek. Ob stenah celega kabineta stoje omare polne knjig. Čital sem nekaterih naslove; sama učenost, taka učenost, da tega eden izmed nas niti ne razume — vse ali francoski ali nemški. In če mu pogledaš v obraz: Fej, kak ponos blišči v njegovih očeh! Nikdar ga še nisem slišal izpregovoriti prazne besede. Vpraša te k večjemu le takrat, ko mu podaš kako listino: »Kako je zunaj?« »Vlažno, Vaša ekscelenca!«

Da, nas jeden mu ni kos! On je državnik! Zapazil sem vendar, da mene posebno ljubi. Če bi tudi njegova... Eh, strela!... Nič, nič, molčanje! — Čital sem »Čebelo«. Kako bedasto ljudstvo so ti Francozi! Najrajši bi jih naklestil vse skupaj s šibami. Ravno tam sem čital od nekega kurskega veleposestnika zanimiv popis plesa. Kurski veleposestniki

pišejo dobro. Opazil sem na to, da je bilo že polu jedne, a naš šef še ni prišel iz svoje spalnice. No, okoli polu dveh pripetil se je dogodek, katerega ne opiše nobeno pero. Odprla so se vrata; menil sem, da je direktor, in skočil izza mize s svojimi listinami; ali to je bila ona, ona sama! Vsi svetniki, kako je bila oblečena! Obleka, ki jo je nosila, bila je bela kakor labud, — joj, kakšna krasota! In kako je gledala! Solnce, bogme solnce!

Pozdravila je priklonivši se in vprašala: »Papa ni bil tukaj?« Aj, aj! kak glas! Kanarček, uprav kanarček! »Vaša ekscelenca, hotel sem reči, ne zapovedajte me usmrtiti; a če me že hočete usmrtiti, tedaj me usmrtite z vašo lastno plemenito ročico;« ali — vrag me vzemi! — jezik se mi ni hotel obrniti in rekel sem le: »Ne, nikakor ne!« Ona je pogledala na mene, na knjige in iz rok izpustila robec. Zagnal sem se nanj z vsaj siloj, a se poskliznil na prokletem parketu, da bi si skoraj razbil nos; vendar sem se vzdržal in pobral robec. Vsi svetniki, kak robec! nepopisljivo fin, batistov, ambra — prava ambra! tudi je dišalo od njega po samem plemstvu.

Ona se je zahvalila, se malo, malo nasmehnila, tako, da se skoro niti zganile niso sladke njene ustnice in na to odšla.

Sedel sem še eno uro; kar naenkrat pride sluga rekoč: »Le idite domov, Aksentij Ivanovič; gospod se je že odpeljal«. Ne morem trpeti slug. Vedno se valjajo v predsobi in ne da bi se kateri potrudil v pozdrav le malo nagniti glavo; pa to še ni nič. Enkrat je jednemu teh tepcev padlo v glavo, ne da bi bil vstal, da mi je ponudil njuhca. »Znaš-li ti, bedast hlapec, da sem jaz uradnik, plemenitega pokolenja?« Vendar sem vzel svoj klobuk, si oblekel svoj plašč sam, ker ga ta gospoda ne dajo nikdar v roke in odšel.

Doma sem večidel ležal na postelji. Potem sem prepisal prav lepe stihe:

»Dušica ljuba! če te videl nisem jedno uro, mislil sem, da te leto dni že nisem videl; strašno je moje življenje; mi je-li še mogoče živeti?« Najbrž je to delo Puškina.

Proti večeru ogrnil sem se v svoj plašč, šel k vhodu v stanovanje njene ekscelence in čakal dolgo, če bi je ne zagledal se vsesti v kočijo, da bi jo videl še enkrat; no, ni je bilo, ni izšla.

Novembra 6.

Sekcijski šef me je razjezil, da sem se kar penil. Ko sem prišel v ministerski urad, poklical me je k sebi in mi pričel govoriti tako-le: »No, reči mi, prosim, kaj pa počenjaš ti?« »Kako, kaj? Jaz ne počenjam

cesarska zastava, toda strogi ljutomerski žandarmerijski stražmojster, ki stanuje v Severovi hiši, dal je ob priliki gospodarjeve odsotnosti cesarsko zastavo odstraniti... Okoli 30 orožnikov je bilo ta dan v Ljutomeru in od časa do časa so se prikazali v večjih oddelkih na ulici ter opazovali gibanje ljudstva. Toda vse je bilo v redu. Ljudstvo je bilo zadovoljno z orožniki, ker so nastopali sicer dostojno in resno, a ne izzivajoče, orožniki pa so bili tudi zadovoljni, ker se ni niti najmanje kalil mir.

Ob 2. se je začelo naenkrat živahno gibanje. Od kolodvora sem je prihajal banderij, za njim pa so prihajala razna uniformirana društva z godbo. Šli so nasproti celjskemu Sokolu in društvom, ki so se napovedala od ormoške strani. Prvi pozdrav tem društvom se je izročil na Kamensčaku, vsprejem pa se je vršil ob prihodu na tržko zemljo. Cvet ljutomerskih dam je ob tej priliki okinčal zastavo celjskega Sokola s trakom in vencem.

In sedaj se je začel veličastni sprevod po Ljutomeru. Na čelu je jahal banderij slovenskih mladeničev iskre murskopoljske konje. Potem je korakal celjski Sokol s ponosnimi sokolskimi peresi, a z žalostno zavito zastavo. Ljutomerski glavar Supanhih je dovolil vsem društvom razvite zastave, le celjskemu Sokolu ne. Za Sokolom so korakali veterani, strelci, požarniki in tri godbe. Ljudstvo je navdušeno pozdravljalo društva, po celem Ljutomeru je odmevalo kakor iz enega grla »živio« in »slava«. Posebno Sokolu z zavito zastavo so se prirejale navdušene ovacije. Raz okna Postružnikove, Kukovčeve in Farkaševe hiše so ljubeznjive ljutomerske slovenske dame obsipavale društva s cvetjem, za kar so se društva iskreno zahvaljevala.

Pri Vavpotiču je bil kratek odmor. Naenkrat zapazimo od glavarstva sem skupno korakati 27 orožnikov. Tudi glavarstvene uradnike vidimo. Med ljudstvom je nastajal nemir in razburjenost. »Kaj to pomeni, kaj hoče glavar?« Razburjenost je rasla, ko izvem, da velja ta obisk celjskim Sokolom. Glavar Supanhih je ukazal vzeti celjskim Sokolom zastavo. In res so jim vzeli zastavo. Razburjenost med ljudstvom pa je bila taka, da se je bilo bati najhujšega. Da se ni nič zgodilo, naj se glavar zahvali dr. Dečkotu in dr. Rosini, ki sta pomirila ljudstvo. Naj bi glavar raje pogledal k Šramelju, kjer se je na prostem pred hišo zbiral »klub pasjih bičev« in drugi »Nemci«. Bilo jih je vseh skupaj kakih 15. Kadarkoli je prišel med nje nov somišljenik ali odišel, zaklicali so »Heil«. C. kr. davkarski adjunkt

ničesar!« odgovoril sem mu. »No premisli dobro! Saj imaš že več nego štirideset let — čas bi že bil, da prideš k pameti! Kaj pa si domišljuješ? Misliš, da ne znam vseh tvojih neumnosti. Ti laziš vendar za direktorjevo hčerko! No poglej se, pomisli samo, kaj si ti! Ti si vendar ničla, boljšega nič. Saj, bogme, nimaš groša. Le poglej v zrcalu tvoje lice! Kako ti pade kaj takega v glavo!« Vrag ga vzemi! Ker je njegovo lice nekoliko podobno lekarničarskemu mehurčku, ker ima na glavi šopek las, zavutih v kečko, ker si to gladi kvišku in jo maže z neko pomado, že misli, da le njemu je vse mogoče. Razumem, razumem, zakaj se huđuje na-me. On me zavida: Opazil je morda meni uljudno izkazane znake naklonjenosti. Ali jaz pljujem nanj! Velikega pomena je dvorni svetnik! Obesil si je na uro zlato verižico, naročuje si črevlje po 30 rubljev — da bi ga vzel vrag! Sem li jaz sin kakih neplemenitih ljudi, krojačev ali nižjih oficirjev? Jaz sem plemič! Kaj pak, tudi jaz moram v službi napredovati. Imam še jedva dvainštirideset let — taka starost, v katerej se dandanes služba komaj prične. Le čakaj, prijatelj, bodemo tudi mi polkovnik in morebiti še tako kaj več! Imeli bodemo tudi mi bodočnost in mogoče boljše kakor je še tvoja. Kaj si si vendar zabil v glavo, da razun tebe že ni

Planinc in vodja viničarske šole Pirštinger držala sta v rokah pasje biče, kar nikakor ni pomirovalno uplivalo na slavitelje Slomšekove. Tudi c. kr. poštarja Mavriča in trgovca Hönigmanna smo videli v tej družbi. Glavar Supanhih pa je pokazal, da je zrel dovolj, ako o njem spregovorijo v prihodnjem državnem zboru naši poslanci odkrite besede.

Ob 3 je bil odhod v Sršenov log, kjer se je imela vršiti Slomškova slavnost. V društveni obleki so korakala naslednja društva: celjski Sokoli, vrženski strelci, bojno društvo iz Svetinj; gasilna društva: Sv. Jurij ob Ščavnici, okolica Ormož, Sv. Križ, Cven, Logarovci, Ilijaševci, Lukavci, Pristava, Ključarovci, Noršinci, Hrastje, Bučečovci, Cezanjevci, Hardek, Trgovišče, Veržej.

Ljutomerske krasotice so nas okinčale s cvetjem, ko smo došli na slavnostni prostor.

Slavnost se je otvorila z »Molitvijo«, ki jo je zapel moški zbor ljutomerskega pevskega društva. Ko so utihnili glasovi izurjenih pevcev, nastopi slavnostni govornik ter slavi Slomškove zasluge za okrepitev verskega prepričanja, za razširitev omike in za vzbujanje narodne samozavesti med našim slovenskim ljudstvom. Po govoru so zapeli pevci jako precizno veličastno, a jako težavno pesem: »Kdo je mar?« Na to so celjski Sokoli uprizorili javno telovadbo. Ljudstvo je strmelo nad njihovo nenavadno spretnostjo in močjo. Po telovadbi se je nadaljeval vsprejem. Nastopil je mešan zbor ljutomerskega pevskega društva s prekrasno pesmijo: »Nazaj v planinski raj!« Kakor je pesem lepa, tako lepo se je tudi pela. Še v več pesmih smo občudovali izurjenost ljutomerskega moškega in ženskega pevskega zbora in hvaležni smo bili za prekrasno zabavo vrlim pevkinjam in pevcem, pred vsem pa njih neumornemu vodju. Tudi šentandraševski pevci so nas razveseljevali se svojimi lepimi glasovi.

Ker se je ravno ta dan celjski Sokol spominjal svoje desetletnice in ker se mu v Celju dne 15. avgusta ni dovolilo slaviti tega dogodka, pripravila se je celjskemu Sokolu na tej slavnosti sijajna in navdušena ovacija. Ko se je izrekla Sokolu čestitka, ljudstvo ni nehalo klicati mu gromoviti »na zdar« in »živio«. Starosta celjskega Sokola, dr. Dečko je slavil na to slovenskega kmeta, kot zdravo korenino vseh drugih slovenskih stanov. Govorili še so tudi gg. dr. Karlovšek, Rebek, Mohorič itd.

V logu je vladalo veselo življenje. Petje, godba, smeh, živahen pogovor... ostarelo hrastje se ni moglo načuditi mladostnemu gibanju. Kaj takega še stari hrasti niso videli

več poštenega človeka? Daj mi modno sešit frak in zavežem si še tudi tako kravato kakor ti — takrat se ti ne moreš meriti z menoj, tudi v novih podplatih ne. Premoženja nimam, premoženja — to je vsa beda!

Novembra 9.

Bil sem v gledališču. Igrali so ruskega bedaka Filatko. Smejal sem se zelo. Dali so še neko šaloigro z zabavnimi pesnimi na odvetnike, posebno na nekega kolegijskega registratorja, ki so bile tako svobodomiselnosti, da sem se čudil, kako jih je cenzura pustila na svetlo; a o trgovcih se je reklo, kar naravnost, da oni sleparijo ljudstvo, da njih sinovi žive razuzdano in silijo med plemiče. O časnikarjih pela se je tudi žaljiva pesem: da se jim ljubi vse grajati in da pisatelj prosi pri ljudstvu zaščite. Prav zabavne stvari pišejo dandanašnji pisatelji.

Jaz obiskujem rad gledališče. Če je le groš v žepu — nikak ne strpim, da bi ne šel. A tu med našimi uradniki-kolegi so take mevže — tak tepec na nikak način ne gre v gledališče; k večjemu, ako mu daš prosto vstopnico. Jedna igralka je pela prav lepo. Spomnil sem se one... ah, strela!... nič... molčanje.

in listje jim je trepetalo od začudenja in veselja. Najbolj živo je bilo okoli »narodne kavarne«, kjer so se ljubke narodne dame kosale, kako bi bolj ustregle mnogoštevilnim gostom.

Slomškova slavnost je bila dosedaj gotovo najlepša v Ljutomeru.

Politični ogled.

Avstrijski parlament od 1897 do 1900. Po razpustu drž. zbora dne 23. prosinca 1897 se je sešel dne 27. sušca novovoljeni parlament. Volitve so se vršile po novem volilnem redu, s katerim se je volilna pravica nekoliko razširila. Pričakovalo se je več resnega, soc. dela, za katero je postal prejšnji zastareli parlament nezmožen. A takoj ob pričetku parlamentarnega delovanja so se pokazale izredne težkoče, vsled katerih je podal grof Badeni dne 2. aprila ostavko, katere pa vladar ni sprejel. Dne 5. aprila je vlada izdala znani jezikovni naredbi za Češko in Moravsko, ki ste povzročili ves poznejši triletni boj. Dne 9. aprila se je pričela o tem prva debata v zbornici, na kar je bil drž. zbor odgođen; 28. aprila je bil parlament zopet odprt. Nemško-nacionalna agitacija je povzročila one velike izgrede na Češkem in Moravskem, in 2. junija 1897 se je zaključila 12. sezona parlamenta. 23. septembra se je pričela 13. sezona, ž njo viharni škandali v zbornici, 25. novembra je bila vsprejeta Falkenkaynova prememba zborničnega poslovnika, 28. nov. je odstopil Badeni. Stopil je baron Gautsch na krmilo, 30. decembra je bil drž. zbor zopet zaključen, § 14 je nastopil svojo vlado. Dne 6. marca 1898 je odstopil Gautschev kabinet, in Thun je stopil na državno krmilo. Sklican je bil objednem drž. zbor, ki je imel prvo sejo dne 21. marca. Predsednikom je bil izvoljen pl. Fuchs. Obstrukcija je nadaljevala svoje delo. 20. sej je preteklo brez vsake plodne razprave. Zato je bil drž. zbor zopet zaključen. Sklican je bil še-le 26. decembra 1898. S tem dnevom se je pričelo 15. zasedanje. Dne 3. oktobra je odstopil trgovinski minister dr. Bärnreither, na njega mesto je stopil baron Dipauli. Po daljšem presledku je pričel zborovati parlament 5. novembra: na dnevnem redu ministerske zatožnice, obstrukcijski škandali, vendar so bile vsprejete manjše predloge o lokalnih železnicah in zakon o ureditvi plač državnih služabnikov. O božiču dne 21. dec. je bil parlament vnovič zaključen, gospodovati je

Novembra 9.

Ob osmih odpravil sem se v ministerski urad. Sekcijski šef delal se je tako, ko da bi ne opazil mojega prihoda; jaz s svoje strani ravno tako, kakor bi med nama ne bilo ničesar. Pregledoval in primerjal sem listine. Odšel sem ob štirih. Šel sem mimo direktorjevega stanovanja, a videl nisem nikogar. Po obedu ležal sem večinoma na postelji. (Dalje).

Smešničar.

Dolg vrat. Dva človeka sta videla v zverinjaku žirafa. »Tinček«, reče prvi, »glej, kako dolg vrat ima ta žival!« »Oh«, vzdihne drugi za odgovor, »ko bi bil jaz žirafa!« »Pa zakaj si to želiš?« »Imel bi tudi dolg vrat, in tako bi pijača dlje tekla po grlu!«

* * *

Dobro spanje. Pijanec pade v krčmi pod mizo, kjer obleži ter spi dalje. Čez nekaj časa ga vzbudi prijatelj, rekoč: »He, Joško vstani! Ali ne vidiš, da ležiš pod mizo?« Pijanec se ogleda in reče: »Res, res! Slišal sem pač, da je nekaj zaropotalo, a nisem vedel, da sem se sam zvrnil pod mizo!«

jel zopet § 14. Sklican je bil državni zbor 17. prosinca 1899, radi obstrukcije odgoden 1. svečana. Med tem je bil izdan nemški »binkoštni program«, brezuspešni Thunovi spravniki poskusi. 27. sept. je odstopil Thun, 29. sept. je prevzel vlado Clary. Tudi ta kabinet ni bil srečnejši. 9. okt. se je sešel zopet drž. zbor. Ob istem času sta bili razveljavljeni jezikovni naredbi. Fuchs je zopet izvoljen predsednikom, 9. novembra je bil predložen budget, 17. novembra se je vsprejel zakon za odpravo časniškega kolka. Čehi so pričeli z obstrukcijo, ki je vrgla 21. dec. Claryjev kabinet. Wittekova vlada. Wittek je bil odpuščen že 29. prosinca 1900 in poklican je bil Koerberjev kabinet. Dne 22. febr. se je sešel parlament, 6. marca odstopil je podpredsednik Lupul in Prade je bil izvoljen za I. podpredsednika. Že 25. marca je bil državni zbor zopet odgoden in dne 9. maja 1900 zopet sklican. Po vihnih dneh češke obstrukcije je bil parlament dne 8. junija zopet odgoden in 7. septembra ga je vlada razpustila.

Vse stranke so že pričele priprave za nove volitve. Naša slovenska stranka na Spodnjem Štajarskem obeta biti zopet najbolj počasna. Nam spodnještajarskim Slovincem mora biti skrb, da si priborimo v mestih in trgih ne samo lepo število glasov, ampak v celjsko-brezškem tudi zmago. Kajti to bi bilo več kot gorostasno, ako bi cesarski uradniki volili kakega obstrukcijonista, n. pr. dr. Pomerja. Z Nemci se moramo tudi pogovoriti zaradi mandata v peti kuriji okraj Maribor. Dosedanjemu poslancu Kurzu smo bili mi Slovenci deveta briga. Odkar smo mu oddali glasove, se ni več brigal za nas. Toda mi se mu sedaj ne bomo več vsiljevali. V tem okraju se mora udomaćiti navada, da se bosta slovenski in nemški poslanec menjavala. Mi Slovenci smo v tem okraju odločilen činitelj, zato se ne bomo dali več prezirati. Gornještajarski kršč. socialci so že postavili svojega kandidata za državni zbor, namreč Šojsovala, ki jih je že dosedaj zastopal.

Glagolica (statoslovenski jezik pri sv. maši in božji službi) je po dolgem boju zmagala v Rimu. Rimska stolica je namreč razsodila, da se ima staroslovenski jezik ohraniti v vseh cerkvah Dalmacije in Istre, in kjer je bil do zdaj vsaj deloma v rabi. Ta razsodba je silno razveselila naše slovenske brate na jugu.

Vojska v Južni Afriki. Roberts je pričel silovito nastopati proti tujcem v Transvalu, dasi so bili isti v veliki večini popolnoma nepristranski. Izdal je tudi proglaš, s katerim se je Transval priklopil Angliji. Po angleških poročilih bode namreč vojna kmalu dokončana. A ta poročila so pač angleška. Buri se še vedno z vso hrabrostjo bore. Bursko topništvo se vede tako hrabro, da je hvali Roberts. Iz okolice Belfasta so se Buri — nepremagani — umaknili v krokodilske gore, kjer bodo z vstrajnostjo nadaljevali boj.

Vojska na Kitajskem. O vojnem gibanju na Kitajskem se poroča: Cesarsko palačo v Pekingju so zasedle vse narodnosti, mej temi tudi avstro-ogerski oddelek. Na palači vihra tudi avstrijska vojna zastava. 28. avgusta so imele vse mejnarodne čete obhod po palači v znak osvojitve. Vojaškega guvernerja Čunglija, ki je v zvezi z boksarji, so Japonci ujeli in ga zaprli. Peking in okolica sta zdaj popolnoma oproščena boksarjev in kitajskih vojakov in ni toraj v glavnem mestu kitajske videti le ene kitajske vojaške uniforme. Podkralj Li-Hung-Čang je sporočil kitajskim zastopnikom v Evropi, da hoče Kitajska postaviti vso svojo carino pod kontrolo Evrope in iz dohodkov tega poplačati vojne stroške.

Dopisi.

Iz Djakova. (Petdesetletnica škofovanja J. J. Strossmayerja). Kdo ne pozna v Slovincih Josip J. Strossmayerja? Njegovo ime se pač z vsem spoštovanjem imenuje v vsaki slovenski hiši. In ako mu je letos dne 8. septembra klical vsak plemenit Hrvat besede, ki stojé na slavoloku pred djakovsko škofijo: »Živio! Nigda nam dosta živiti nečeš!«, ponavljal je iste besede i vsak Slovenec. Zato Vas, bratje, gotovo zanima nekaj izvedeti o slavnosti petdesetletnice Strossmayerjevega škofovanja.

Djakovo, mesto v srcu rodovitne Slavonije, je že dne 7. septembra, ko so iz raznih krajev hrvatskih in šesteri Slovenci došli na slavnost, bilo vse v zastavah in okrašeno; zlasti je bil krasen slavolok pred škofijo in nad 50 mlajev na glavnem trgu. Zvečer ob 8. je bila razsvetljava, bakljada in serenada, kakoršne malokje v velikem mestu najdeš, dasi so jih priredili sami Djakovčani, v kojih imenih je škofu Strossmayerju, stoječemu pri oknu, častital župan dr. Schwarzmeier, med tem ko je neizmerna množica neprestano klicala: »Živio Strossmayer!«, da je ta klic segal do jasnega nebeškega stropa. Ko se je 8. septembra delal lep dan, svirala je godba po mestu veselo budnico. Okoli 8. ure so prišle velike procesije iz cele djakovske dekanije, a vernikov pa je razun tega došlo iz Slavonije, Hrvatske, celo iz Bosne, da je bilo priprostega ljudstva okoli 20 tisoč na tej svečanosti. Ob 9. uri je spremilo zlatoškofa Strossmayerja v prekrasno stolnico 120 duhovnikov in redovnikov, nadškof Posilović iz Zagreba, nadškof Stadler iz Serajeva, škofa Marčelić iz Dubrovnika, dr. Voršak, pomožni škof djakovski. Nato je začel Strossmayer peti svojo zlatoškofovsko mašo. Po evangeliju v hrvatskem jeziku, imel je Strossmayer od glavnega oltarja pridigo skoro eno uro. Najprej je zahvalil troedinega Boga, da mu je dal učakati 50-letnico škofovanja, in potem Devico Marijo, katere veselo rojstvo se danes obhaja, in sv. Petra, kateremu je krasna stolna cerkev posvečena. Mater božjo naj posnema ženski spol, ki naj bode ponižen, čist in čednosten, in duhovski stan, ki bodi učen, pobožen, za kar je škof vedno skrbel in še lani ustanovil v Oseku dijaško semenišče. A tudi posvetni učenjaki jugoslovanske akademije in zagrebškega vseučilišča, za kateri je on toliko žrtvoval, naj se vedno držé Boga, koji je edini izvir in središče resnice, pravice in svobode. In sv. Petru se je škof Strossmayer vedno priporočal. Peter je skala, prvi papež, njemu je škof postavil veličastno cerkev djakovsko, ki spada med najlepše katoliške cerkve, in njegovega naslednika, rimskega papeža se je zlatoškof vedno držal in drži in najsvečanije izjavlja, da nikdar ni nič niti mislil niti želel, kar bi bilo proti sv. katoliški cerkvi in njenemu poglavarju. Po sveti maši je zlatoškof dal sveti blagoslov s popolnim odpustkom, kar so mu dovolili za to svečanost sv. Oče Leon XIII. Po slovesnem sv. opravilu se je škofu-jubilarju poklonilo 30 deputacij vseh važnih hrvatskih zavodov, društev in mest, od Slovencev v imenu Ljubljane župan Hribar in v imenu premnogih južnoštajarskih duhovnikov ter sploh štajarskih Slovencev nadžupnik Korošec s Slatine; sploh so se poklonili pri tej priliki Strossmayerju razun Rusov vsi Slovani. Pri obedu v škofijskem dvorcu je bilo 126 gostov. Prvi je nazdravil škof Strossmayer papežu in cesarju, njemu pa je nazdravil nadškof Stadler in potem razni izvrstni govorniki, ki so vsi v imenu vseh Hrvatov, Slovencev in sploh Slovanov klicali: Zlatoškofa Strossmayerja naj še Bog ohrani mnoga, mnoga leta!

Od Sotle. (Zborovanje bizeljskega vinorejskega društva), katero se je v nedeljo 9. septembra vršilo v Župelecih pri gosp. Janežiču, je bilo prav dobro obiskovano. Potovalni učitelj g. Belé je raz-

lagal, kako se ima ravnati s sadjcem in vinskim moštom, da vrže mnogo dobička; kako spravljati sadje itd. G. Balon, predsednik vinorejskega društva je predlagal, naj se napravi na vlado prošnja, da se pri sklepanju trgovinske pogodbe z laškim kraljestvom zviša carina na laška vina. S številkami je dokazoval, koliko škode dela laško vino avstrijskim vinom. Navzoči bivši državni poslanec Žičkar je na podlagi statističnih podatkov dokazal, da je l. 1892 do konca leta 1898 romalo na Laško 70 milijonov goldinarjev za laška vina. Povedal nam je pa, da so slovenski hrvatski in rusinski poslanci v državnem zboru že 9. marca t. l. vložili predlog, naj se pri sklepanju nove trgovinske pogodbe z Laškim zvikša zopet carina na laška vina. Omenjal je nadalje svojega lastnega predloga, naj se dotične postave spreminijo, da bo smela država tudi več brezobrestnih posojil za prenovljenje vinogradov dajati, kakor jih more dajati do zdaj, ko je država postavno navezana na sklep dotične dežele. Povedal nam je, da so slovenski državni poslanci predlagali, naj država daje podporo za napravo strelnih postaj proti toči. Povedal nam je, da je vlada že opetovano predlagala zbornici, naj se ustanovijo kmetijske zadruge. Kajti, če bi imeli kmetijske zbornice, bi te smele pretresovati vse vladne predloge, ki se tičejo kmetijstva in bi se kmetijstvu tako škodljive postave, kakor ona iz leta 1891 zastran vinske klanzule z Laškim kraljestvom, ne mogle sklepati. Da se vse te in druge kmetijstvu ugodne postave niso mogle v državnem zboru pretresovati, tega so bile krive politične razmere, katere so vlado prisilile, da je razpustila državni zbor. Naj se pa nameravana prošnja le sklene ter izroči enemu izmed novoizvoljenih državnih poslancev. — G. Balon predlaga, naj se v prošnji zahteva, da se vpelje carina s 30 kronami; po predlogu Žičkarja se pa slednjič sklene, da se ima vpeljati zopet prejšnja carina s 40 kronami. Predsednik zborovanja, g. Pečnik se zahvali med splošnim odobravanjem vsem govornikom. Jako umestno bi bilo, če bi se po nasvetu gosp. Agreža vsi občinski in okrajni zastopi obrnili na vlado z enako zahtevo, da se ima pri sklepanju nove pogodbe zvikšati carina na 40 kron, da ne bojo naši vinogradniki trpeli tako grozovite škode, kakor do zdaj.

Od Sv. Ane na Krembergu. Slavije, ki ga je naše Bralno društvo zadnjo nedeljo priredilo Slomšekju, se je prav dobro obneslo. Mažirjeva bajta, ki je lani služila primiciji, je dala dovolj primerne prostora in bila, za kar gre posebna hvala, prav lepo okinčana; da je bila Mažirjevih postrežba v vsakem oziru izvrstna, pa se je od te hiše itak naprej pričakovalo. Toda zdaj k vsopredu samemu. Petje, ki smo ga slišali iz ust domačih pevk in pevcev, je za povzdig navdušenja vrlo pripomoglo; čudili smo se, da priprosti ljudje po notah toliko pesmi in tako sigurno pojó. Za smeh pa je obilo prilike ponujala šaloigra »Mutec«, ki so jo domačini prav skrbno uprizarjali. Občinstvo pa je predstavljalcem tudi bilo hvaležno, saj se je smejalo in ploskalo brez kraja. Jedro vsega slavljenja pa je seveda bil govor o Slomšekju, ki ga je imel č. g. Muršič, kaplan benediški. Ni prazno laskanje, če rečemo, da je govornik svojo nalogo rešil izvrstno; posebno ugajala so nam uporabljana Slomškovih idej na sedanji čas; pristréna mu hvala. Zanimivo pa je tudi bilo poročilo o delovanju Bralnega društva, iz kojega smo s posebnim veseljem povzeli, da društveniki časopise in knjige jako marljivo čitajo. Prav tako; dandanes je čitanje takega beriva, kakošno nam ponuja naše društvo, kmetu neobhodno potrebno; ne le v svrhu, da svoje kmetijstvo povzdiga, ako se s pomočjo strokovnih najnovejših in najboljših nauk spopolnjuje, ampak tudi v to svrhu, da ve politično soditi. Odkar imamo konstitucijo, t. j. odkar se ljudstvo zakonodajstva po poslancih udeležuje, ima kmet biti o političnih

stvarah dobro poučen. Godi se kmetu tako, kakoršni so zakoni, zakone pa delajo poslanci; torej je treba dobro vedeti, kateri poslanec se ima voliti, da se voli sebi v korist, ne pa v največjo škodo. Zlasti na narodni meji, kjer se nam kmetiskim ljudem ob času volitev nemškutarji in liberalci kaj ogabno vsiljujejo, je prevelike važnosti, da ima človek zdravo lastno sodbo. Krona, ki Bralno društvo stane vsako leto, vrača se po desetih. Zato pa, Anovčani, pridno pristopajte k temu prekornemu društvu, posebno pa ne oprezajte zdaj, ko so nove volitve v državni zbor pred durmi. Le ne zaspanosti, kjer se gre za toliko lastno korist!

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Naš mil. knez in škof so se v torek odpeljali na katoliški shod v Ljubljano. V sredo so govorili na shodu o krščanskem življenju.

Katoliški shod v Ljubljani se je včeraj končal. Predsednik shodu je bil dr. Ivan Šušteršič. Med podpredsedniki je bil tudi naš štajarski bivši državni poslanec vitez Berks. Shoda so se udeležili nadškof goriški kardinal dr. Missia, knez in škof lavantinski, dr. M. Napotnik, knez in škof ljubljanski dr. A. Jeglič in škof iz Amerike, slovenski rojak Jak. Trobec. Izmed Štajarcev sta govorila dr. Medved o šolskem vprašanju, dr. Matek o družabnem vprašanju. Shod je bil dobro obiskan in navdušenje je bilo velko.

Volitve za državni zbor na Štajarskem so že razpisane. Dne 3. januarja bo volil V. volini razred. Enega poslanca volijo Slovenci iz okrajev Celje, Vransko, Laško, Šoštanj z volilnim krajem Celje, Konjice z volilnim krajem Konjice, Slovenji Gradec z volilnim krajem Slovenji Gradec, Ptuj, Ormož, Sv. Lenart z volilnim krajem Ptuj, Rogatec, Šmarje z volilnim krajem Rogatec, Brežice, Kozje, Sevnica z volilnim krajem Brežice, in Ljutomer, Gornja Radgona z volilnim krajem Ljutomer. Slovenci volijo v V. razredu z Nemci (iz okrajev Feldbach, Radgona, Nemški Landsberg) tudi v naslednjih okrajih: Marenberg z volilnim krajem Marenberg, Maribor levi in desni breg, Slovenska Bistrica z volilnim krajem Maribor. Dne 8. januarja volijo kmečke občine. Slovenci volimo 3 poslance in sicer Maribor, Slov. Bistrica, Konjice, Slov. Gradec, Marenberg enega poslanca. Ptuj, Ormož, Sv. Lenart, Ljutomer, Gornja Radgona enega poslanca. Celje, Vransko, Gornji Grad, Laško, Šoštanj, Brežice, Kozje, Sevnica enega poslanca. Dne 11. januarja volijo mesta in trgi. Slovenci volimo Maribor, Slov. Bistrica, Slov. Gradec, Gornja Muta, Vuzenica, Ptuj, Sv. Lenart, Ormož, Ljutomer, Središče enega poslanca. Celje, Šoštanj, Vitanje, Vojnik, Laško, Braslovče, Gornji Grad, Ljubno, Vransko, Rogatec, Šmarje, Brežice, Sevnica, Kozje, Konjice, Šoštanj enega poslanca. Dne 14. januarja volijo trgoveške zbornice, katerih Slovenci zavoljo slavne avstrijske ravnopravnosti nimamo, dne 15. januarja pa volijo veleposestniki v graški deželi hiši štiri posestnike!

Volilci pozor! Kakor hitro bodo tudi občinski uradi naznanili razpis novih volitev, morajo se v teku 8. dni vsi volilci pete kurije, ki še niso v volilnih zapisnikih, javiti pri občinskem uradu. Naj se to nikjer ne zamudi, posebno v nevarnih krajih ne. Pokažimo vendar enkrat pri teh volitvah Slovenci svojo popolno zrelost.

Dvajsetletnica mature. Nekdanji dijaki mariborske gimnazije, ki so leta 1880. dovršili maturo in ki zavzemajo sedaj razna častna mesta v javnem življenju, so praznovali v torek, 21. dne avgusta t. l. v Mariboru dvajsetletnico svojih dovršenih srednje-

šolskih študij. Izmed nekdanjih 17 kolegov se jih je sešlo 11, trije so bili zadržani po raznih poslih, tri je bila med tem požela nezprosna smrtna kosa. Prav spodobno so se najprej ob pol deseti uri zbrali k sveti maši, katero je čital eden izmed kolegov v Alojzjevi cerkvi, ki se jim je posebno omilila raditega, ker so v njo kot dijaki zahajali vsako nedeljo in vsak praznik. Pridružili so se jim izmed nekdanjih njihovih profesorjev in učiteljev č. g. kanonik dr. Pajek v Mariboru, gospod. gimnazijski ravnatelj Lang iz Lubna, gosp. šolski svetnik Majciger in gsp. umirovljeni vadniški učitelj Miklosich, oba v Mariboru. Po kratki okrepitvi so se jubilatje in nekateri izmed gostov po vozovih napotili v Cirkovce, kamor jih je bil njih tovariš, sedanji župnik Črnenšek, povabil na kosilo. Zvečer so se vršile gosti pri »Nadvojvodu Ivanu« v Mariboru, kamor se je udeležiteljem dvajsetletnice pridružilo nekoliko sošolcev iz prejšnjih in poznejših let, v Mariboru bivajočih. Ni nam treba opomniti, da so se pri kosilu v Cirkovcih in zvečer pri »Nadvojvodu« govorile lepe napitnice, izmed katerih omenimo le govor gospoda vseučilišnega docenta dr. Murka, ki je posebno povdarjal, kako se je gimnazija tekom dvajstih let izpremenila na boljše, ne samo po zunanosti, ampak tudi po vnanji upravi, vzlasti, da so se uvedle slovenske paralelke, kjer je slovenskim dijakom dana priložnost, bolje se izobraziti v materinščini. Marsikatera vesela pa tudi neprijetna ura iz dijaškega življenja je po veselih pogovorih med prijatelji in gosti zopet vstala iz groba pozabnosti, zraven pa se je budil tudi otožni spomin na one, ki so morali pasti v prerani grob. Tako je ta slovesni dan vsem udeležencem prehitro preminil, in pri slovesu so si vsi zatrjevali, da se hočejo čez pet let zopet sniti v Mariboru.

Civilni geometer v Mariboru gosp. J. Marek ne bo več izvrševal svoje službe.

Slomšekovo slavnost v Ljutomeru so pozdravili brzojavnim potom:

Ptuj. Zbranim društvom najsrčnejše pozdrave! Živeli častilci Slomškovi! — Čitalnica; Slovensko pevsko društvo.

Gradec: Slomšekovo geslo: Vse za vero in dom naj prešine vse Slovence. Živio njegovi častilci! — Prof. Podgoršek in Steklasa.

Ponikva: Slomškova verska in narodna zavest naj polnita srca Slovencev. Večna Slomšku slava! Živeli bratje! — Kreft, Pintarič.

Ponikva: Slava Slomšku! Živeli njegovi slavitelji! — Ivanka Slavinec.

Trst: Vse, ki na slavnosti ste zbrani, — pozdravlja Vas Primore udani. — Duh Slomškov naj vse prevzame — in v bratski slogi Vas objame; — in prišel bo veselja dan, — ko bo sovrag v prah teptan! Cvek, Muha, Zorko, Cviter, Zelen, Mikota, Sotlar.

C. kr. poštar Mavrič v Ljutomeru si je tudi ogledoval pred Šrameljevo hišo veličasten obhod Slovencev po Ljutomeru. Somišljeniki so ga pozdravili s kričečim »Heil«, da so konji slovenskega banderija nevoljno zarezgetali. Boljše bi bilo, da bi c. kr. poštar ob tem času zravnal uro v svojem uradu, ki je isti dan tekla jako samovoljno, tako da se pošta, ki se odpira po tej uri, čakajočemu ljudstvu dolgo ni hotela odpreti, čeravno je že na cerkveni in kolodvorski uri davno minola deveta ura.

V Slov. Bistrici je bila cesarjeva zahvala za udanostne izjave in pojave povodom 70letnice njegovega rojstva pribita skraja le v nemškem jeziku. A Slovenci so se pritožili na višjem mestu, in takoj so se morale nalepiti tudi zahvale s slovenskim besedilom. To stori odločnost!

Ces. Franc Jožefa gimnazija v Ptuj. Novo šolsko leto 1900/1 se prične 16. t. m. Ta dan se vršijo ponavljalne skušnje dopoldne; učenci, ki morajo izpit izkakošnega predmeta ponavljati, se naj med 8.—9. uro v ravnateljevi pisarni oglašijo ter naj oddajo

tam svoje začasno spričevalo. V I. razred se pa sprejemajo učenci 17. t. m. od 8.—10. ure, ter se vrši sprejemna skušnja od 10. ure naprej in se nadaljuje popoldne. Učenci, ki so ta zavod že obiskovali kakor tudi oni, ki pridejo iz drugih gimnazij, se oglašajo ravno ta dan med 10. in 12. uro; učenci, ki vstopijo na novo, se morajo oglašiti v spremstvu svojih starišev ali njihovih namestnikov. — 18. t. m. je ob 8. uri sv. maša v čast sv. Duhu, potem slovesno odprtje novega gimnazijskega poslopja, kterege se morajo vsi učitelji in učenci gimnazije vdeležiti. Pouk se prične 19. septembra. Vse drugo se nahaja v naznanilu, ki se najde na črni deski v gimnazijskem poslopju.

Pri Mariji Snežni na Velki je 7. t. m. v Muri utonila Anca Vrbanič, 57 let stara, nekdanj dekla, sedaj gostačka, ki ni mogla več delati. Sirota ni bila prav pri pameti, in nič se ne ve, kako je prišlo, da je v vodi našla smrt.

P. Konrad Stazinski, minorit pri Sv. Trojici v Haložah, je vsprejet v ljubljansko škofijo.

Iz Kozjega. Prihodnjo soboto dne 15. septembra 1900 ob 8. uri zjutraj vršilo se bode v Kozjem premovanje goveje živine in sicer bikov in krav. Država darovala je 650 kron, dežela 450 in okrajni zastop 200 K. To je od leta 1873 prvo premovanje v našem okraju. Živina je pri nas lepa in gotovo bo pregledovanje zanimivo.

Iz Ponikve ob južni železnici. V nedeljo 2. t. m. se je vršila ob 4. uri popoldne domača veselica in slavnost v gostilni Franca Bergleza v Cecinjah. Na prostem pod lipo je poučeval gostilničar Franc Berglez sam o umnem trsarstvu in še o marsičem drugem času primernem. Poslušalcev od blizo in daleč se je udeležilo ogromno število. Dobro je prirejati enake veselice in podučne shode s pomočjo izobraženih vinogradnikov. Kajti uničeni so večinoma vsi vinogradi po grozdnih plesnobi, mnogo hujše pa še po peronospori. Najbolj hudo prizadeti so oni vinogradniki, kateri so po nasvetu nekega vinogradnika s pepelom škropili svoje vinograde. Očividno dokaz je, da pepel, sol, milo (žajfnica), soda, kuhani pepel, oziroma lug, gnojnica, in bršljanova voda so popolnoma ničvredna sredstva.

Slaba prodaja. Iz Ptujja nam pišejo: Tu se zdaj večkrat zgodi, da pripeljejo posestniki jabelka na železnico ali v mesto, zanašajoč se, da najdejo odjemalca, kupca. To nepravilno postopanje se porabi tako, da se ne najde nobeden kupec za pošteno ceno! — Lastnik jabelk pa je prisiljen potem dati blago za vsako ceno, ako jih ne mara domu peljati. Če tak prodajalec dobi za kilo jabelk 1 kr. je srečen! Prej se je treba za ceno pogoditi in si najti kupca, sicer je zguba prevelika.

Kranjčeva slavnost. V Škalah pri Velenju so v nedeljo slovesno odkrili spomenik učenjaku, profesorju in pisatelju dr. Jožefu Kranjcu ob 25letnici njegove smrti. Slavnosti so se udeležila razna narodna društva in mnogo priprostega ljudstva. V Velenju je ob slavoloku pozdravil goste gsp. župan Jezovnik, hiše so bile v zastavah. Pred spominsko ploščo v Škalah je slavnost otvoril gsp. profesor Vrstovšek, slavnostni govor je govoril gsp. dr. Karlovšek, pevci iz Saleške doline in mešani celjski pevski zbor so zapeli več lepih pesem. Na večer je iz Šoštanja prišla velika množica z lampijoni. Vsa društva so zvečer v Šoštanju priredila z godbo obhod po trgu.

Odgovor potujočemu po lepih Slov. goricah na dopis v zadnjem »Gospodarju«: Zakaj ni bralnega društva pri Sv. Bolfanku? Odgovor beri v »Gospodarju« št. 9, dne 1. marca 1900 v dopisu od Sv. Bolfanka v Slov. goricah.

Duhovne vaje bodo v Framu od 26. do 30. septembra opravljali čč. gg. lazaristi iz Celja.

Poroka. Poroči se učiteljica v Zibiki gospica Matilda Vidmajer z nadučiteljem v Zibiki, gosp. Fran Brinarjem.

Osebnosti. Učitelj v Brezji pri Mariboru gosp. Mavrič je izstopil iz učiteljstva ter pristopil k pošti.

Nemški učitelji in učiteljice iz Štajarske zborujejo večeraj in danes v Mariboru. Nekateri meščani so po nepotrebnem ob tej priliki razstavili tudi svoje frankfurtarice. —

V Št. Ožbaltu v dravski dolini je umrl dne 10. septembra veleposestnik in krčmar Mihael Sabathy. Zadel ga je srčna kap.

Na žensko učiteljsko pri šolskih sestrah je vsprejem 14. in 15. t. m., vsprejemne in ponavljajne skušnje 17., začetek pa 20. septembra.

Učiteljske spremembe na Štajarskem. Imenovani so: S. Meglič, učitelj na Vranskem, nadučiteljem istotam; Ferdinand Rosenstein, učitelj na Sladki gori, nadučiteljem v Stranica; Beno Serajnik, učitelj v Čadramu, učiteljem na ljudski šoli s slovenskim učnim jezikom v Konjicah; Jožef Poljanec, učitelj v Kapeli, učiteljem v Račah; Julijana Valentinčič, začasna učiteljica na Humu, za učiteljico istotam; Matilda Vidmajer, začasna učiteljica v Čadramu, za stalno učiteljico v Zibiki. Kot suplenta (suplentki) za dobo potrebovanja sta nastavljeni Mihael Roš v Dolu, Karol Hlebec v konjiški okolici; Beti Supanek na Vranskem in Ida Mazi v Trbovljah.

Nagrobni spomenik. Podpisani se je odločil, zbirati mile darove za spomenik pokojnemu č. g. Jakobu Trstenjaku, župniku pri Sv. Marjeti niže Ptuja. Zato prosi vse č. g. tovariše pokojnika, vse prijatelje in znanke, vse učenke in učence ter farnike, naj blagovolijo svoj darček ali v znamkah ali v gotovini poslati na naslov: Simon Gaberc, župnik franski p. Fram.

Iz Gornje Radgone. Med raznimi stvarmi tega lista št. 36 se nahajajo besede: »Občinske volitve v Razvanji so izpale za Slovence ugodno. Povsod se Slovenci močno zbujaajo. Narodno najbolj nazadujoč okraj je sedaj gornjeradgonski«. — Pisec teh vrst bi vprašal, kdo je temu kriv? Ali smo temu krivi mi kmetje ali pa razumništvo? Bržkone oni razumniki, ki gorijo za »šulferajn« in ki tje zahajajo, k narodnim veselicam pa ne! Ali naj ubogi kmet nastopi in vodi razumništvo? Za tako narodno razumništvo se prav lepo zahvalimo, ker odkrit sovražnik nam je veliko ljubši.

Katehetski shod so imeli dne 12. t. m. katehetje sekovske škofije v Gradcu. Posvetovali so se o katehetskem poučevanju. Jako umesten shod!

„Südmärkische Volksbank“ so ustanovili v Gradcu. Opetovano smo že opozarjali slovensko javnost na to nevarnost. Naši zagrizeni narodni nasprotniki, ki imajo že itak vsa javna sredstva v svojih rokah in je brezobzirno uporabljajo v neenakem boju proti nam, so zdaj organizirali celo svoj kapital z očitnim namenom, da nas čim preje, zlasti na meji, gospodarsko usužnjijo. Ako hočemo zlobne nakane naših nasprotnikov preprečiti, treba, da zlasti »Naša Straža« obrne vso svojo pozornost na severno mejo in s pomočjo slovenskih denarnih zavodov gospodarsko okrepi naš živelj, kjer je v nevarnosti, da ga požre nenasitni tujec.

Zveza slovenskih trgovskih pomočnikov se je ustanovila v Trstu. Na zadnjem zborovanju se je prekrstila v »trgovsko izobraževalno društvo«. Društvo ima tudi namen ohraniti trgovskim pomočnikom slovensko narodnost. Taka društva bi bila prepotrebna po spodnještajarskih trgih in mestih. Vsi trgovski pomočniki so slovenske narodnosti, a s častnimi izjemami (posebno po trgih) sami nemčurčki. Tukaj je treba dela!

Iz Mute nam pišejo: Pretečeni četrtek so imeli otroci slovenske šole na Muti izlet v Marnberg, kjer so imeli na posojilničnem vrtu krasno veselico. Z veliko zadovoljnostjo

so ljudje opazovali, kako so otroci v slovenski šoli mnogo lepše vzgojeni, lepega in prikupljivega vedenja. Ako pa ima mladina nemških obmejnih šol kak izlet, se ljudje morajo čuditi, kako divji in razposajeni so otroci. Tukajšnji prebivalci že spoznavajo, kako zelo potrebna jim je šola, kjer se mladina vzgojuje na podlagi materne jezika. Nemškutarija nikjer ni dobra, najmanj pa pri vzgoji nežne mladine.

Celjski Nemci v škripcih. Našim Nemcem se prepovedana 10letnica Sokolska hudo vrača. Prvo je ponesrečena kolesarska slavnost. Že vdeležba je bila tako slaba, da joj! In še ti, kateri so prišli, so godrnjali in se jezili nad našimi nemčurji, ki so jih speljali na led. Da, ali ni to smola: na kolesarsko slavnost se pripeljati, potem pa ne smeti se iz mesta prikazati! Celjska okoliška občina zabranila je namreč po okrajnem glavarstvu nemškim kolesarjem vožnjo po slovenskih tleh. in ob izhodih bili so nastavljeni orožniki, ki so vsakega zavrnilo. Le nekaj je bilo izpuščenih potem, ko so na povelje znake odstranili, da sporočijo Laškim nemčurjem žalostno vest, da se njih sodrugi pripelajo s kolesi — pa po železnici. Gostje počutili so se kakor jetniki v nemškem Celju. Pa to še ni vse. V nemškem Celju samem donéla jim je od vseh strani slovenska govornica na uho in mnogim je prikipele bolesten vsklik iz prsi: »Jo Cilli is jo a bindiše štot!« Konec te komedije pa je bil, da so obljubovali, da nikdar več ne pridejo v — bindiš Celje. Da bi to obljubo držali!

Nemška pravicoljubnost. Nek nemški Ljutomerčan poroča v mariborski »giftni kroti«, da je bilo na Slomšekovi slavnosti le 282 ljudi. Ta je debela! Saj je samo požarnikov bilo 231. Videl je nadalje samo 20 hiš z zastavami okinčanih! Videl je, da so gnali dr. Rosino in dr. Dečka na glavarstvo. Ta pa je najdebelejša! Slomšekovo slavnost imenuje politično slavnost. Laže, da so Slovenci pobili okna nemške šole. Laže, da so Sokoli razvili na glavnem trgu zastavo. Slovenci, ki so bili na slavnosti, lahko iz tega razvidijo, kako Nemci čez nas lažejo. Fej čez take »lutrš-lažnike!«

Iz Rogoške Slatine nam pišejo: Dne 10. t. m. je bila v kopališčni kapeli na Slatini črna sv. maša za rajno cesarico. Razven nekaj gostov so se je udeležili le žandarji in poštno uradništvo. Bilo pa ni ravnatelja, ne nobenega uradnika, ne nobenega zastopnika iz nove nemške občine. Pač pa so se udeležili ti gospodje slavnosti šulferajnske šole, kjer so otroci ali po programu ali pa iz samega veselja tudi rajali. Vidi se pa iz tega, koliko je bil vreden krik, ko so ob rojstvu cesarjevem slatinski Nemci vpili, zakaj se jim ne služi posebna sv. maša v slatinski kapelici. Kadar se jim služi, pa ne pridejo. Ali bodo sedaj tudi vpili?

Podružnica sv. Cirila in Metoda v Marnbergu je imela 9. t. m. občni zbor in veselico pri »Stari pošti.« Vse se je vršilo v lepem redu. Volil se je novi odbor. Predsedništvo je prevzel vsled soglasne volitve gsp. notar Bežan. On je imel tudi prvokrat v Marnbergu slavnosti govor, ki je vzbujal občno odobravanje. Zgodovinsko je dokazal, s kako velikimi zaprekami se je razvijal slovenski narod, povdarjal je, kako tudi sedaj Nemci, Lahi in Madžari prežijo in stiskajo Slovence. Toda ravno veliki napredek v vseh strokah človeškega znanja in narodnega gospodarstva v sedanjem času kaže, da smo žilav, trden, pred vsem pa zelo inteligen ten narod. Obmejni Slovenci nočemo zaostati; zato podpiramo družbo sv. Cirila in Metoda, ker dobro vemo, da so nemške šole v tem okraju najbolj sovražne napredku našega ljudstva. Potem so odmevale pesmi dobro izurjenega moškega in mešanega zbora po dvorani. Franc Pahernik je na glasovirju vzbujal milodoneče glasove.

Gosp. Pichler, trgovec na glavnem trgu nas prosi, da popravimo notico, v kateri smo povedali čitateljem, da on razdeljuje v svoji trgovini »Štajerca« v toliko, da on ni bil takrat v trgovini, da on ni vedel, da je njegov služabnik ta list dobil od trgovca z jestvinami Šerbauma, da je to strogo prepovedal v svoji trgovini, ker Slovence spoštuje, od katerih izključno živi.

Iz drugih krajev.

Družba sv. Mohorja ima letos 78.596 udov, torej zopet 493 več, kakor lani. Najbolj je napredovala lavantinska škofija, ki ima letos 25.796 udov, torej 990 več kot lani. To je častno za nas slovenske Štajerce! Kranjci pa imajo letos 636 udov manj. To so nasledki prepira.

Desetletnica »Südmärke« se je slavila dne 8. t. m. na občnem zboru v Lincu. Poleg drugih je priromal tja neizogibni Ambrožič iz Celja, da poroča o bojevitim delovanju junških Celjanov. Zapisnikar Khull se je pohvalil, kako lepo napreduje »Südmärke«. Pred desetimi leti je štelo društvo 21 krajevskih skupin z 2500 članovi, danes pa broji že 184 skupin z 21.000 članov. Tudi dohodki se množé; lani pa so znašali preko 96.000 K. Do 31. decembra 1899 se je izdalo 140 posojil v znesku 117.350 K, podarilo se je pa 61.401 K; vrh tega se je dalo podpor nemškemu dijakom in drugim 40.000 K. Lani je prirastlo društvu 31 skupin, ustanovnikov pa 35. Posojil se je lani izdalo 13.727 K, daril 10.000 K. Ustanovile so se že štiri knjižnice, katerih vsaka ima okoli 1000 knjig. — Vidi se, kako jedini in delavni so naši nasprotniki pri delu, ko se pollaščajajo slovenskega ozemlja; ali bi se ne mogli učiti mi te jedinsti, kadar branimo svojo zemljo?

Jubilej turškega sultana. Sultan Abdul Hamid II. je slavil v tem mesecu svojega vladanja 25letnico. Sultan je dovolil, da se je ta dan proslavil svečano in javno. Velelasti so odposlale v Carigrad posebna poslanstva, da sultanu častitajo. Izšel je tudi časopis, kateri popisuje napredek Turške pod vlado Abdul Hamida.

Novi topovi za avstrijsko armado. Avstrija se je konečno odločila za nove topove takozvane »brzostrelce«. Novi topovi bodo iz jekla, ker so različni poskusi pokazali, da ni mogoče napraviti zmesi iz medi, katera bi zadoščevala vsem zahtevam modernih topov. Zato se je Avstrija po vzorcu Nemčije odločila za jeklene topove. Pripravljeni smo lahko že na to, da bo vojni minister zahteval malenkost v milijonih za te nove topove. Nujnejših potreb nimamo.

Koliko žganja se popije na Ruskem? Rusom sovražni nemški in drugi listi navadno trdijo, da so Rusi preveč udani žganjepitju, a to je samo podlo obrekovanje. Na Ruskem deluje sedaj 45 društev treznosti, katera so poslala na pariško razstavo statistične podatke o žganjepitju na Ruskem. Po teh podatkih porabi jeden ruski prebivalec na leto samo 7 in pol litra žganja, dočim na Francoskem 10 litrov, na Nemškem 10-9, na Angleškem 11, na Belgijskem 11-3, na Laškem 28-4 litra. Ako pomislimo, da se v zahodnji Evropi izpije celo morje piva in vina, česar na Ruskem ni, je poraba žganja na Ruskem dosti majhna.

Zarota zoper kneza Ferdinanda bolgarskega. Iz Budapešte prihaja vest, da je bil v minolem mesecu v Budimpešti shod anarhistov in da so isti sklenili umoriti kneza bolgarskega. Municipij v Budapešti da je dobil neko pismo iz Giovinazza v Italiji. Iz tega pisma da je bilo razvidno, da se je onega shoda udeležilo kakih 50 anarhistov iz Rusije, Italije in Nemčije. Nekaj anarhistov da je celo že odšlo v Bolgarijo, da izvrše storjeni naklep.

Kolera divja v Glasgovo na Angleškem. Vsak dan zbolijo in umirajo ljudje za to strašno kugo.

Društvene zadeve.

Bralno in pevsko društvo „Maribor“ v Mariboru priredi v vrtu Narodnega doma dne 16. t. m. Slomšekovo slavnost. Začetek ob 4. popoldne. Vstopnina 30 kr., udje in dijaki po 20 kr. Na sporedu je petje, slavnostni govor, tamburanje. — Ker društvo težko izhaja, bilo bi želeti, da se občinstvo mnogostevilno udeleži te slavnosti.

Čitalnica v Konjicah ima svoje občno zborovanje v četrtek dne 13. sept. ob 8. uri zvečer v svojih lastnih prostorih. Vspored: volitev novega odbora, odobravanje letnega računa, naročitev časnikov, sprejem novih udov, slučajnosti. Z ozirom na važnost tega zborovanja se prosi, da se vsi udje polnostevilno vdeležijo. Odbor.

Bralno društvo na Dobrni priredi dne 16. t. m. po večernicah Slomšekovo in cesarsko slavnost s slavnostnim govorom in deklamacijami. Občni zbor. Poročilo starega in volitev novega odbora. Nadejamo se mnogostevilne vdeležbe posebno sl. celjskega Sokola, šaleških pevcev in šmartinskih igralcev. Torej v nedeljo na Dobrno! Odbor.

Družbi sv. Cirila in Metoda so darovali: izvenakadem. podružnica v Gradcu 108 K, podružnica za Pokrče in okolico 30 K, moška in ženska podružnica v Mariboru 520 K, Julči Funder v Gradcu 6 K, J. Stabuc pri sv. Lovrencu v Puščavi iz Pernatovega nabiralnika 6 K.

Gospodarske stvari.**Umetna gnojila.**

Kmetovalci, kateri mislijo svoje travnike z umetnim gnojem sedaj v jeseni gnojiti, kar se prav gorko priporoča, naj si takoj omislijo umetnih gnojil. Da pridejo ta gnojila ceneje, potreba je, da se naročajo skupno. Zato se naj udje kmetijskih zadrug oglasijo pri načelnistvu ter tamkaj povejo, koliko gnojila želijo, da dojdejo od teh naročila do 1. oktobra t. l.

Ker se je tomaževa žlindra podražila, bodemo tokrat vzeli mesto tomaževe žlindre superfosfat, katerega je potreba ravno polovico manje, ker je toliko boljši.

Da se pognoji 1 oral travnika, vzame se 1 mtc. superfosfata in 3 mtc. kajnita in to stane na vsako zadnjo postajo spodnještajarske postavljen 1 mtc. superfosfata 10 K 60 v., kajnita 16 K 20 v., toraj ves gnoj za eden oral 26 K 80 v.

Žlindra pa stane domu postavljena 1 mtc. 7 K 80 v., in ker bi je trebalo za eden oral 2 mtc., torej bi stalo to gnojenje za eden oral 29 K 80 v., 3 K več, nego s superfosfatom. Iz tega sledi, da bodemo tokrat gnojili naše travnike le s cenim in koristnim superfosfatom in kajnitom. Za kajnit se mora poslati denar naprej, za superfosfat pa takoj po prejetju.

Vsa načelnistva kmetijskih zadrug naj skličejo shode in opozorijo kmete na ta gnojila,

da si zboljšajo svoje travnike, ker le po zbolšanju travnikov in pomnoženju krmenskih rastlin, je mogoče začeti umno živinorejo, katera je podlaga blagostanju kmetijstva.

Ako si ne bodo zadržale same teh gnojil naročevale, ampak skupno, kar je radi cenejšega blaga in kontrole za pristnost blaga boljše, naj pošljejo vsa naročila, koliko tega ali onega gnojila hočejo do 1. oktobra podpisnemu, da dojde blago do 15. oktobra vsakemu v roke. Za kajnit je potreba denar naprej poslati, ker je monopolno blago, pa tudi superfosfat, ako se takoj plača, pride 2% ceneje.

Kako da se to gnojilo meša z apnom, pepelom itd., popisal bodem prihodnjič.

Ivan Kač v Žalcu.

Loterijske številke.

Trst: 8. septmb. 1900. 60, 10, 9, 52, 13
Linc: » » » 8, 9, 50, 48, 5

Slovenci, Slovenke!

podpirajte „Našo stražo“;
pristopajte k „Družbi sv. Cirila in Metoda“.

Štajarski Slovenci,

dajte za mariborsko šolo

Iz Etterjevega sadnega soka

dobljenega iz prirodnega sadja, ki je prost vsakih kemičnih primesij in se toraj ne sme zamenjati z umetnim sadnim sokom, napravi si lahko vsakdo z malimi stroški prav dobro, trpežno poživljajočo

Sadno**● pijačo ●**

10 litrov sadnega soka, ki se brez vsakega drugega dodatka zmeša s 100/130 litrov navadne vode, da po naravnem kisanju 110/140 litrov močne, čiste okrepčevalne jako zdrave in cenene

sadne

pijače.

Dobi se pri en gros-trgovcu A. Jurca in sinovi v Ptuj. — Viljem Etter, Sigmaring.

Dobi se še nadalje pri: G. Ketz v Mariboru, M. Ogorevcu v Konjicah, K. Sima v Poljčanah, A. Balantu v Oplotnici.

6

Razglas.

Javno se daje na znanje, da se bode vršil

dne 21. septembra 1900
predpoldne ob 8. uri pri sv. Lenartu v Slov. gor.

pregled živine in nadarjenje.

Prignati se smejo k ogledu biki, krave in telice.

Tega pregleda in nadarjenja se zamorejo udeležiti le oni posestniki, kateri imajo živino v tukajšnjem okraju.

Darila:

A. za bike 1 drž. darilo 70 K
1 drž. darilo 60 K
3 dež. dar. á 50 K
1 dež. darilo 40 K
B. za krave 1 drž. darilo 70 K
2 drž. dar. á 60 K
6 drž. dar. á 50 K
2 drž. dar. á 40 K
9 dež. dar. á 40 K

skupaj torej se razdeli 1250 K.
Razven te svote privolil je tudi okraj 600 K, katere se bodo ravno tako razdelile.

Posestniki se k udeležbi prav uljudno vabijo.

Franc Wella,
načelnik.

Čistega medu

ajdovega, proda 8 metercentov, skupaj ali nad 30 kg. a po 45 kr., do 30 kg. pa a po 50 kr.

Janez Šegula, čebelar v Hlaponcih, p. Juršinci pri Ptuj.

V najem

se da kovačnica na prav dobrem prostoru na 3 leta z orodjem ali brez orodja, zraven posestva okoli 2 oral, obstoječe iz njiv, travnikov, vrta in pašnika; redi se lahko ena krava in dve svinje; tudi je precej sadnega drevja.

Več se izve pri Alojziju But, posestniku v Kostrevnici.

V najem

se da lepo stanovanje obstoječe iz 2 sob, kuhinje, 2 obokane kleti po potrebi svinske hleve, kakor tudi živinske in drugo gospodarsko poslopje. Zraven je lep vrt in sadosnik, zemlje pa kolikor potrebuje. Poslopje je zidano z opeko pokrito in v dobrem stanju. Leži tik dveh okrajnih cest blizu župne cerkve, četrt ure od Ptujja oddaljeno in je za vsako obrt sposobno. Kdor bi želel v najem vzeti se naj oglašuje pri Graharju na Hajdinu pri Ptujju do 30. t. m. Odda se na več let. 2

Na prodaj lepo, novo poslopje s tremi sobami in rodovitnim vrtom. Oddaljeno je eno minuto od župne cerkve in pol ure od mesta v zelo lepem kraju. Primerno za kakega upokojenega duhovnika ali za kako obrt. Naslov pri upravnistvu. 2

Viničar

s 3 ali 4 dobrimi delavskimi močmi sprejme se na dobro vinogradiško mesto. Treba je da zna cepiti (požlahtnovati) pa tudi na novo saditi in da zna vsaj eden izmed družine govori nekoliko nemški. Vpraša se pri občinskem predstojniku v Framu pri Račjem.

Gimnazialci se sprejmejo na stan in hrano v Mariboru, Nagystrasse št. 10. Marija Lešnik.

V najem

se dobi z oktobrom hiša z dobro gostilno ter trgovino z mešanim blagom. K hiši spada tudi lesna trgovina, žaga in mlin ter nekoliko posestva. — Da se na 10 let v najem. Ponudbe je poslati poste restante 16 pošta Kozje (Drachenburg.) 2

Proda se

takoj zavoljo prevzeta obrti, novozidana hiša v Studencih 137 prav blizu cerkve in šole, zelo pripravna za penzioniste.

Na prodaj

posestvo, novozidana hiša z gospodarskim poslopjem, 15 oralov zemljišča, rodovitne njive, travniki in gozd. Četrt ure oddaljeno od Slovenske Bistrice. Več pove posestnik Anton Lacian, občina Cigonca Slov. Bistrica. 3

Dva kovaška učenca

od 17 let naprej, ako imata veselje do kovačije, tudi se uči sekire brusiti, sprejme podpisani in da 3. leta oblačilo povrhi.

Sprejemem tudi 2 kovaška pomagata in enega za brusiti sekire. Natančneje se izve pri

Franc Pristovniku, kovaču v Oplotnici, Štajarsko. 2

Proda se

Posedstvo 36 oral, njive, vinograd, 14 oral travnika, gozd, vse v enem kosu ležeče, sredi hiša in gospodarsko poslopje (dva živinska hleva) 7 minut od Jarenine v eni izmed najrodovitnejših dolin v Slov. gor., ob okrajni cesti, pol ure od železniške postaje Pesnica, 2 uri od Maribora, je kak leži in stoji ceno na prodaj. Natančneje se izve pri posestniku Janezu Schmidinger v Jarenini. 3

V najem

želim vzeti hišo za trgovino. Ponudbe blagovolijo se poslati na upravnistvo tega iista.

Franc Brezovšek, Konjice, izdelovalec cementnih reči

priporoča vsa v njegovo stroko spadajoča dela, na pr. ploščice za tlak po cerkvah in drugod, korita za studence in za hleve, jasli, strešnike, stopnice, podboje, vsakovrstne predmete za stavbe. Vse se izdeluje iz najboljšega portland-cementa, in sicer z rokami, in vsled tega je blago trpežniše, kakor če se dela s strojem. Cena zmerana. Kjer sem v dobi dveletnega bivanja v Konjicah že delal, povsod so z mojim delom zadovoljni. 3

Na prodaj

posestvo v Spodnjem Rothweinu, pol ure od Maribora. Lepa zidana hiša in hlevi, sadno drevje, velik travnik, lep vrt, studenec pri hiši. Hišna št. 90.

Vinograd na prodaj

z letošnjo trgatvijo vred v župniji sv. Jakoba v Slov. goricah. Kupci naj se oglašijo pri tamošnjemu župniku. 3

Na prodaj

je prostovoljno dvoje kmečkih posestev, eno uro hoda od Maribora oddaljenih. — K prvemu posestvu pripada hiša, gospodarsko poslopje, travniki, njive, sadunosnik, gozd in vinograd v skupni meri 13 oral. Proda se za 4000 gld.

K drugemu posestvu pripada hiša in dvoje gospodarskih poslopij, veliki travniki z več kot 800 plodovitimi sadnimi drevesi, lep gozd, njiva in vinogradi, vsega skupaj je 30 oral. Proda se za 9000 gld.

Naslov pri upravnistvu. 6

Na prodaj!

Posestvo (dve uri od Maribora peš) s 6 $\frac{1}{4}$ orali zemlje, z gozdom in vinogradi in z več kot 400 sadnimi drevesi; cena je 1400 gld. Šteti se mora koj 400—600 gld. Pojasnila daje iz prijaznosti občinski sluga pri Sv. Marjeti ob Pesnici. 3-5

Najčistejše olje

iz kostij napravljeno za šivalne stroje in kolesa (bicikle) v tovarni H. Morbius in Fils, Bazel (Švica).

Dobi se pri 9-26

R. Strasmayer-ju, puškarju v Mariboru.

Živi

žlahtni lepi raki

vsaki dan sveži od lova.

Garantuje se da pridejo živi! — Voznina in mitnina prosto se pošiljajo v poštinih jerbasih po 10 funt 80—100 porcijskih rakov velja samo gld. 2-10

60—80 velikanov z masnimi škarjami samo gld. 2-65

40—50 izbranih »solo« rakov samo gld. 3-60

30—40 redkih velikih odličnih »solo« rakov gld. 4-20

— Postrežba točna! —

D. Goldstein,

Razpošiljalnica (Exp.-Haus) Podwolo czyska na ruski meji. 4

Vožnje karte in tovarni listi v

AMERIKO

Kraljevi belgijski poštini parnik Red Star Linie, Antverpen vozi naravnost v

Novi Jork in Filadelfijo.

Koncesijovana od visoke c. kr. avstr. vlade. — Natančna pojasnila daje

Red Star Linie, Dunaj IV. Wiednergürtel 20

ali pa 28

Anton Rebek v Ljubljani — Kolodvorske ulice 34.

Julij Popper, Innsbruck — Bahnstrasse 8.

Zakaj so še ljudje, kateri Kathreiner Kneipp-ovo sladno kavo ne rabijo, akoravno je ista tako prijetna in zdrava kavina pijača?

Zato, ker še vsi ne vedó, katere velike prednosti ima Kathreinerjeva kava od bobove kave, ki skoz en ekstrakt iz rastline bobove kave pridobi le duh in okus bobove kave, ne pa njene zdravju škodljive lastnosti. Združuje toraj na dober način koristne lastnosti domačega sladnega preparata s preljubljenem okusom bobove kave.

Res je, da bo Kathreiner Kneipp-ova sladna kava v prid zdravju od milijonov ljudi in v stotisoč družinah vsaki dan použita, želeti pa bi bilo v korist vseh, da bi ta res družinska kava vsled njenih dobrih lastnosti, povsod in zlasti v vsaki družini se nahajala.

Kathreiner Kneipp-ova sladna kava služi sploh za primes k bobovi kavi, katere okus slajša in za uživanje mileje napravi. Dela kavi bolj ukusno barvo in odstrani znane zdravju škodljive lastnosti bobove kave popolnoma. Priporoča se z eno tretjino Kathreiner-ove kave in dve tretjine bobove kave začeti in polagamo na polovicovsake kave iti.

Neprecenljiva lastnost Kathreiner Kneipp-ove kave obstoji pa v tem, da se v kratkem času tudi popolnoma sama lahko pije, kar prav dobro tekne. Kjer se bobova kava popolnoma použiti prepove, je ta najboljše nadomestilo in bo ženskam, slabotnim in bolnim osebam kot lahko prebavljiva, krideljujoča in krepčujoča pijača priporočena.

Po zdravniških izrekih naj se rastujoči mladini, posebno mladim dekletom, nobeno drugo kavo uživati ne da. Skozi upeljavo Kathreiner Kneipp-ove sladne kave, bo tudi v najmanjši družini veliko prihranjeno. En poskus zadostuje, da se ista stalno upelje.

Kathreiner Kneipp-ova kava se ne sme nikoli odprta prodajati! Prava je samo v znanih belih izvornih zavojih z podobo župnika Kneippa kot varstveno znamko in z imenom »Kathreiner«.

K početku šole

se priporoča slavnemu občinstvu, starišem

Karol Scheidbach, knjigar

Gosposka ulica št. 28

V knjigotržnici ima veliko zalogo:

šolskih knjig za ljudske in meščanske šole, gimnazijo in realko, učiteljišče itd.

Zaloga papirja, pisalnega orodja in sploh vsega, kar se v šoli rabi.

Prodaja tudi molitvenike v deželnih jezikih, povesti za mladino in odraščene, podobe, šatulice za darila itd.

Šolske in druge knjige se dobe iz druge roke.

Lep vinograd

z letošnjo trgatvijo je na prodaj v župniji sv. Jakoba v Slov. gor. Kupci naj se oglasio pri tamošnjem č. g. župniku. 1

Kdor hoče 400 mark¹⁷

garantirano mesečno lahko in pošteno zaslužiti? Naj pošlje naslov z znamko:

V. 21 Annoncen - Exped. K. F. Wojtan, Leipzig-Lnd.

Naznanilo!

Med. univ. dr. V. Gregorič, občinski zdravnik v Sevnici, se ne preseli iz Sevnice proč, kakor se je govorilo, ampak ostane še nadalje tam kot občinski zdravnik.

Kmetijska zadruga

pri Sv. Trojici je ustanovila mlekarnico, katera je začela dne 3. septembra izdelovati maslo in sir. Odjemalci naj se zglasijo. 3

Dva dijaka nižje gimnazije se sprejmeta pri Antonu Pinter, pri Sv. Magdaleni (Bergstrasse 14) Maribor.

Na prodaj!

je na Spodnji Hajdini st. 47. pri Ptuju kmečko posestvo. Kupi se lahko posestvo s poslopji ali pa tudi sama zemlja. Pogodba je lahka in cena nizka. — Neža Mustafa na Sp. Hajdini. 1-

Za novo šolsko leto

priporočam cenj. starišem šolske knjige in vsakovrstno

šolsko orodje

Nadalje imam v zalogi lepe »molitvenike«, različen pisalni in ovitni papir, tiskovine za šole, slavne župnijske in občinske urade. — Priporočam tudi slav. občinstvu mojo veliko zalogo drobnega ali galanterijskega blaga ter pričakujem mnogobrojnega obiska z velespoštovanjem

J. N. Peteršič, Ptuj

zraven okr. glavarstva.

MUD. Karol Chloupek,

zdravnik v Šoštanju

usoja si naznaniti, da od

15. sept. do 15. oktobra se mudi pri vojaških vajah.

Razne

uradne pečate

priporoča

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

Jamska gostilna

v Hudiluknji v najem ali pa na račun je koj za dobiti, za rokodelca celo primerno. Več pove Ivan Vivod v Doliču p. Mislinje

KUVERTE

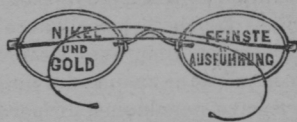
s firmo priporoča

tiskarna sv. Cirila v Mariboru

Slovenci!

Podpirajte družbo sv. Cirila in Metoda ter »Našo Stražo!«

Optiker
Anton Kiffman, Maribor,

priporoča očala, ščipalnice z zdravniškim steklom po vseh cenah. — Pošlje se tudi po pošti. Prava številka se lahko določi, če se pove starost. Neugajajoče zamenja.

Kupčijsko

čisto izobražen, tudi parnim ali umetnim mlinom več mož s premoženjem od 2—3000 gld., kateri morajo vknjiženi biti, želi službo v tej zadevi takoj nastopiti ali v družbo iti. Vpraša se pod naslov: F. K. sv. Jur v Slov. gor. 3

Trgovci pozor!

„Kmetijska zadruga“ v župniji središki da v najem pod jako ugodnimi pogoji prostore za trgovino, ležeče ob glavni cesti in tik župnijske cerkve ali takoj ali z novim letom. Oglasiti se je pri J. Ravšlu, županu v Obrežu pri Središči. 3

Slavnim šolskim vodstvom in krajnim šolskim svetom

priporoča

tiskarna sv. Cirila

v Mariboru

o pričetku šolsk. leta vse potrebne šolske tiskovine

kakor tudi

uradne ovitke

po najnižjih cenah

ter zagotavlja točno postrežbo.

Najnovejše! ————— Najnovejše!

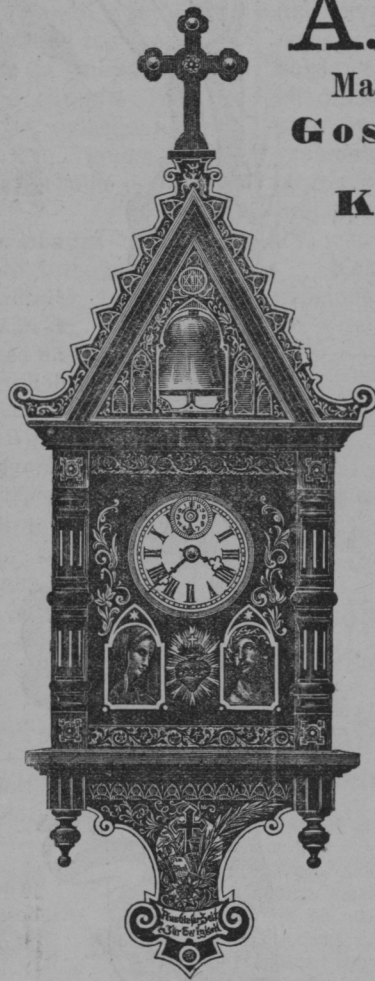
A. Kiffmann

Maribor ☉ urar ☉ Maribor

Gospoka ulica šte. 5.

Filijalka se nahaja v

Koroška ulica št. 7.

Neugajajoče se zamenjajo. Za ure se jamči.

Karol Sinkovič,

umetni, stavbeni in strojni ključavničar

Tegethofska ulica 53. Maribor Tegethofska ulica 53.

se priporoča v napravo vseh v svojo stroko spadajočih del, ograj, železnih vrat, pomolov, sle-menskih ograj, stopnic, križev in nagrobnih ograj po prav nizki ceni trpežno izdelanih.

Risarije in proračuni zastonj!

Priporoča se nadalje v napravo vseh del pri gospodarskih strojih, pri kletarstvu. Napravlja sesalke, vijake za cevi, pasje glave, navore in zategače in razne vrste pip in prepreg, tudi železnih vodnjakov.

Posebno priporoča patentovane priprave za streljanje proti toči z natezami in kovane možnarje, katerih se rabi že sedaj čez 500, kar najboljšje priča o njih zanesljivosti in kakovosti. Cene nizke.

Za mnogobrojna naročila prosi

Karol Sinkovič.

Fotografski zavod v Mariboru

je najstarejši

Henrika Krapeka, v Fritsch-evi vili
Badgasse št. 11.

Dohod k vili skoz Grabengasse, Bad- in Fabriksgasse.

Zalagatelj c. kr. avstrijske uradniške zaveze.

◆ Priporoča fotografska dela vsake vrste od medajlonove do človeške velikosti, ter vse najboljše in najhitreje izvršuje.